

Forfatter: Boisen, Peter Outzen

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Boisen, Peter Outzen (1849-03-02)

Citation: Boisen, Peter Outzen: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Boisen, Peter Outzen (1849-03-02)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 213. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000139.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Peter O. Boisen til Svogeren Svend.*

Kjære Svend!

Du skal iaften have — om end kun et kort Brev fra mig. Meta vilde have skrevet til Dig i Form:, men naede det ikke, og hun er s. 214 undskyldt, da hun har andet at gjøre. En alvorlig Bekymring have vi nemlig gjennemgaaet i disse Dage, og den er ikke forbi endnu, men dog noget mindre ængstelig. Süsette har siden Natten mellem Tirsdag og Onsdag været angreben af en hæftig Inflammation i Maven, og hendes Liv har visselig været i stor Fare — men — Gud være lovet ! nogen Bedring er allerede indtruffen ! Det var Dagmars Fødselsdag i Onsdags, og der var indbudt et lille Selskab, skjøndt Dagmar havde en Ahnelse om, at der Intet blev af, da der altid pleiede at indtræffe Sygdom paa hendes Fødselsdag. Det skete da ogsaa, og Afbud blev sendt rundt — ogsaa [til] os, at S. var bleven syg. Meta har da siden bestandig været ved hendes Side, undtagen om Natten, da Moderen og Dagmar selv vil vaage. Maaskee Meta faaer Lov til det inat, hvilket hun meget ønsker skjøndt det er et Spørgsmaal, om hun kan taale det. — I Torsdags Morges meente Susette selv, at hun ikke kunde leve, tog Bestemmelse om sin Begravelse og bad Meta bede sin Fader give hende Sacramentet »dog ikke strax nu kan jeg ikke, men i Eftermiddag«. Dog derom er det bedst Meta selv skriver nærmere til Eder. I Onsdags-Aftes blev hun aareladt, medens Meta holdt hende, og fik 10 Iglers og stærk Suurdeig under Fødderne; i Torsdags Morges atter 10 Iglers — og derpaa en stor spansk Flue paa Maven, som inat har foraarsaget hende store Smerter, men hvilket ogsaa har fremkaldt en Crisis, saa hun idag er bedre. Hahn er Lægen, men igaar fik vi Prof. Trier ogsaa til at see paa hende, som var til stor Beroligelse ikke blot for os Andre, som ikke ret havde Tillid til Hahn, men ogsaa for Susette selv. Idag Kl. 3 1/2 have de været der begge sammen, og de vare tilfredse og gave godt Haab. Jeg kommer nu derfra, hvor jeg talte med Mariboe, der nylig havde talt med Trier, af hvem han var bleven meget beroliget. Hun har i Eftermiddag sovet lidt, der har gjort hende godt; hun er slet ikke mere vild, og den fæle Hikke er ogsaa gaaet bort — saa jeg kan nu berolige Eder og Ernesto, hvis I see ham, og han ikke allerede har faaet Brev — med, at Faren med Guds Hjælp er overstaet — —

Jeg var — efter hendes Forlangende — et Øieblik inde hos hende igaar; hendes Træk var meget lidende, saa hun maa have haft store Smerter, men idag seer hendes Ansigt meget mildere og meget mindre lidende ud. — Jeg gaaer nu Kl. 10 derved igjen, og søger naturligviis at være dem til al den Gavn, jeg formaaer. Meta gjør god Gavn — og er Gudskeelov rask — hun vilde selv have skrevet til Dig. — Du maa nu undskylde, at jeg lader Dig betale dette Brev, da jeg maa bringe det paa Banegaarden, hvor der kun modtages ufr. Breve.

s. 215 Men jeg vil engang for alle foreslaae og bede Eder om, at I ville sende os ufrankerede Breve, da det falder os beieiligere at sende Brevene paa Banegaarden.

Tak for Dit sidste Brev — jeg faaer ikke Tid til Mere. Vil Du hilse min Broder, hvis Du seer ham. Harald skriver til ham ; han fik idag Brev fra hans Kone. Din hengivne Svoger

P. B.

Kbh den 2den Marts 1849